

Krakkó

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Arany Nóra | 2019.03.28.

Arany Nórának hívnak és a Neumann János Egyetem Gazdasági és Vidékfejlesztési Agrármérnök szakos hallgatója vagyok. Idén teljesítem a 3. évet, helyileg az egyetem szolnoki karán tanulok, azon belül is a 6. szemeszteremben járok. Már évekkkel ezelőtt megtetszett az Erasmus+ mobilitási lehetőség, sokat hallottam róla, de akkor még nem gondoltam volna, hogy lesz hozzá elég bátorságom néhány esztendővel később, hogy belevágjak és én is részese legyek. A családom és barátaim támogatásának és szeretetének, illetve koordinátorom és tanáraink segítségével köszönhetően, a 2019-es tanév tavaszi szemeszterében 4 hónapon át egy gyönyörű városban tanulhatok, a Krakkói Agrár Egyetem /Uniwersytet in Rolniczy/ falain belül. Kiváló lehetőségnek bizonyult az Erasmus program a nyelvtanuláshoz, különböző kultúrák megismeréséhez és ahhoz is, hogy kicsit kilépjünk a komfortzónánkból és az önállósághoz való hozzászokáshoz is nagyon jó „lecke”. A hozzám legközelebb álló tantárgyként említeném a 'Multifunctional Rural development' nevezetű tárgyat, ami azért is áll olyan közel a szívemhez, mert kapcsolódik a

szakdolgozatom témájához. Mivel a szakdolgozatom a helyi termékekről, illetve azok értékesítési lehetőségeiről szól, így előszeretettel látogatom a helyi piacokat. Örömmel figyeltem meg, hogy több kis- és őstermelőnek is helyet biztosítanak a finomabbnál finomabb és minőségi termékeik árusításához.

Ezeket a különleges juhsajtokat és egyéb más termékeket egy idős lengyel hölgy készíti. Vásárlásunk során kiderült, hogy magyarok vagyunk, ezután előszeretettel kínált meg minket, majd útravalóul egy kis ajándékot is kaptunk tőle.

Egy csoporttársammal közösen vágunk bele ebbe a „kalandba”.

Flixbus-szal érkeztünk, ezt különösen tudom ajánlani azoknak, akik nem riadnak vissza egy röpké 7 órás buszúttól, az árak kedvezőek, a buszok kényelmesek és jól felszereltek. Kellemes volt az élmény az utazás során. Első nap az érkezésünkkor igencsak elfáradtunk a hosszú utazástól, rengeteg csomagunk is volt. Ellenben soha nem felejttem el azt a pillanatot és érzést, amikor a buszról leszállván egy hatalmas, idegen városban - ahol mindenki más nyelven beszél – egyedül kellett eligazodnunk és helytállnunk. Első dolgunk volt keresni egy taxit, mivel igencsak nehézkes lett volna a sok csomaggal a helyi tömegközlekedést választanunk. Majd elértünk a kollégiumunkhoz, kalandos volt a sok épület közül a sajátunkat megtalálni, mert a kollégiumról korábban kapott tájékoztatás

nem volt teljesen pontos. A 3. próbálkozásra végül sikerült a megfelelőbe betérnünk. Elfoglaltuk a szobát és próbáltuk otthonossá varázsolni azt.

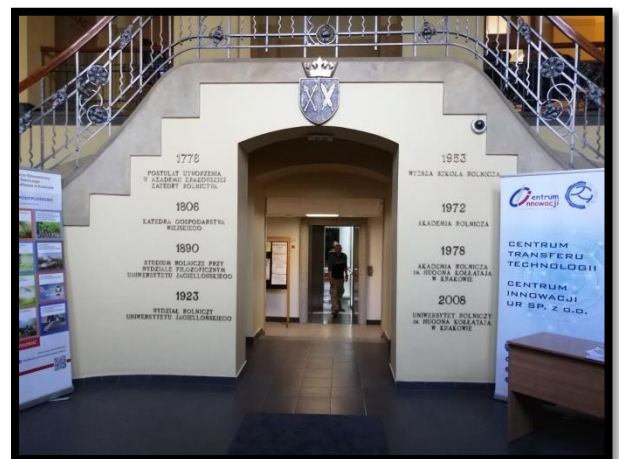

A képen látható épület a kollégium, ahol jelenleg lakunk. Egy szobában ketten vagyunk és egy lakrészben összesen hatan közösen. A fürdő és a szoba nem a legmodernebb, ellenben a konyhát nemrég

újították fel, az nagyon szép.

A kollégium a központtól távol esik, így busszal járunk mindenfelé. A sulikörülbelül 20 percre van busszal, de a helyi tömegközlekedés nagyon jól szervezettnek mondható, sűrűn járnak a buszok és villamosok, pár percnél többet nem kell várnunk.

Az egyetemen lehetőségünk van a lengyel nyelv alapjaival megismerkednünk, mindig jó hangulatban telnek el az órák, annak ellenére is, hogy két reggel is 8 órakor kezdődik az óra. Mókás, ahogy a kiejtésünkkel olykor még a nagyon kedves tanárnőnket is sikerül megmosolyogtatnunk. A csoporttal sikerült összekovácsolódnunk és együtt szoktunk programokat szervezni.

A belváros lélegzetelállító, többszöri alkalommal is úgy sétálok a főtéren végig,

mintha először járnék ott és persze minden alkalommal meg is örökítem a látványt. Az egyik kedvenc mozzanatom az egészben a gyönyörű lovas hintók, akik csalogatják a turistákat egy-egy városnéző körútra.

Az eddig itt töltött idő alatt próbáltuk Krakkót és környékét felfedezni hosszabb-rövidebb kirándulások keretein belül. Sajnos az egyetem nem szervez nekünk programokat, így mindent magunknak kell.

Jártunk a Wieliczki sóbányában, ami gyönyörű és a hangulata magával ragadja az embert, csak ajánlani tudom!☺

Környező kisebb települések gyönyörű természeti értékeit is megcsodáltuk és túráztunk, amennyire az időjárás eddig megengedte és megengedi ezt. Volt magyar esténk is, amikor mi készítettünk vacsorát a kollégium többi Erasmusos hallgatójának és más nemzetek is készitettek már hagyományos ételt a hazájukból.

